

عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: وَالَّذِي فَلقَ الْحَبَّةَ (١) وَبَرَأَ النَّسَمَةَ (٢) إِنَّهُ لَعَهْدُ النَّبِيِّ ﷺ إِلَيَّ أَلَا يُحِبُّنِي إِلَّا مُؤْمِنٌ وَلَا يُبْغِضُنِي إِلَّا مُنَافِقٌ (٣). رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ.

Hazreti Ali radiyallahu anhu diyor ki: Tohumu yaran (1) ve canı yaratan (2) Allah'a yemin ederim ki bu, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'den bana nasihatidir; beni ancak mümin sever, benden ancak münafık buğzeder (3). Müslim, Tirmizî ve Neseî rivayet etmiştir.

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: الْمُسْلِمُ مِنْ سَلَمِ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ (٤) وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ (٥) رَوَاهُ الْخَمْسَةُ وَرَوَى التِّرْمِذِيُّ وَالنَّسَائِيُّ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ أَمَنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ (٦).

Abdullah bin Amr radiyallahu anhumadan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

Müslüman, diğer Müslümanların onun elinden ve dilinden emin olduğu (4) kimsedir, muhacir de Allah'ın yasak ettiğini terk edendir (5). Beşler rivayet etmiştir. Tirmizî ile Neseî şunu ilave etmişlerdir: Mümin de insanların ondan kanlarından ve mallarından emin olduğu kimsedir (6).

وَعَنْهُ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: طَعْمُ الطَّعَامِ وَتَمْرُ السَّلَامِ عَلَى مَنْ عَرَفْتَهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْ (٧). رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا التِّرْمِذِيُّ.

Yine ondan, bir adam Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e "İslam'ın en hayırlısı nedir?" dedi (7). O da: Yemek yedirsün ve tanıdığna ve tanımadığna selam verirsün, dedi (8). Tirmizî hariç Beşler rivayet etmiştir.

(1) Bitkisi çıkması için tohumu yaran Allah'a yemin ederim ki.

(2) Ruhu var eden.

(3) Sahih hadistir: Müslim, 78; Tirmizî, 3736; Neseî, 5033; İbn Mace, 114. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in bana sözüdür: Ey Ali, seni ancak mümin sever ve senden ancak münafık buğzeder. Çünkü o Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in öz be öz amcasının oğludur, kızı erkeklerden kaçan Fatıma'nın kocasıdır, Nurlu iki torunun babasıdır. Bunlar da ehl-i beytin ileri gelenleridir. Allah onlardan razı olsun. Bu, fezail babında gelecektir.

(4) Müslümanlığı mükemmel olan kimseye ne diliyle ne de eliyle eziyet etmez.

(5) Sahih hadistir: Buhari, 10, 6484; Müslim, 40; Ebu Davud, 2481; Neseî, 5011; Ahmed, Müsned, 2/163, 192, 205, 212; İbn Hibban, Sahih, 196. Muhacir de haramı terk edip onu işlemeyendir.

(6) Sahih hadistir: Tirmizî, 2627; Neseî, 5010; İbn Hibban, Sahih, 180; Hakim, Müstedrek, 1/10, Elbanî de onu Sahiha'da nakletmiştir, 549. İmanı kâmil olan, insanlar ondan emin olandır, demektir.

(7) Yani sevabi çok olan şeyleri demektir.

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا لِنَفْسِهِ (١). رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ.

Yine ondan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir: Kimse kendisi için sevdiği şeyi din kardeşi için de sevmedikçe iman olmaz (1). Beşler rivayet etmiştir, Ebu Davud hariç.

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثٌ مِنْ كُنْ فِيهِ وَحَدَّ (٢) خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ رَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سَوَاهُمَا (٣) وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ تَعَالَى (٤) وَأَنْ يَكُونَ يَعُودُ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكُونُ أَنْ يَقْدَفَ فِي النَّارِ (٥). رَوَاهُ الْخَمْسَةُ إِلَّا أَبَا دَاوُدَ.

Yine ondan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir:

Şey vardır ki kimde bulunursa (2) imanın tadını alır: Allah ve Resul'ü ikisinden başka her şeyden (3) daha sevgili olmak, bir kimseyi sırf Allah'ın için sevmek (4) ve küfre dönmekten nefret etmek (5) upkı ateşe atılmayı nefret ettiği gibi (6). Ebu Davud hariç beşler rivayet etmiştir.

وَعَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: آيَةُ (٧) الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ (٨) وَآيَةُ النِّفَاقِ الْأَنْصَارُ (٩). رَوَاهُ الشَّيْخَانِ وَالنَّسَائِيُّ.

Yine ondan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle demiştir: İmanın ayeti (7) ensarı (8) sevmektir, münafıklığın ayeti de ensara buğzetmektir (9). Şeyhayn ile Neseî rivayet etmişlerdir.

(1) Kendisi için sevdiği gibi demektir; binaenaleyh bir şahıs nefsi için sevdiği sağlık, zenginlik, aşar vb. gibi şeyleri başkaları için de istemezse, imanı kâmil olmaz. Sahih hadistir, Buhari, 3; Müslim, 45; Tirmizî, 215; Neseî, 5031, 5032; İbn Mace, 66; Ahmed, Müsned, 3/176, 72; Darimî, 2740; İbn Hibban, Sahih, 234.

(2) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(3) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(4) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(5) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(6) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(7) İman-ı kâmilin tadını tadar.

(8) İman-ı kâmilin tadını tadar.